

AHZAB SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ey Peygamber! Allah'tan sakın. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, herşeyi bilir. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
2. Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yapmakta olduğunuz şeylerden haberdardır.
3. Allah'a güvenip dayan. Vekil olarak Allah yeter.
4. Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, kendilerine zihar (bir kocanın, karısını evlenmesi haram olan birisinin, bakılması caiz olmayan bir yerine benzeterek kendisine haram sayması) yaptığınız eşlerinizi, analarınız yerinde tutmadı ve evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar, ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah, gerçeği söyler ve doğru yolu gösterir.
5. Evlatlıklarınızı, babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah yanında daha doğrudur. Ama babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, bu durumda onlar, sizin din kardeşleriniz ve korumanız altındaki kimselerdir. Yanılarak yaptıklarınızda, size bir günah yoktur. Fakat kalplerinizin bilerek yaptığında günah vardır. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
6. Peygamber, mü'minlere kendi canlarından daha yakındır. Onun eşleri de onların anneleridir. Nesep hısımları, Allah'ın kitabına göre, birbirlerine diğer mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak, dostlarınıza bir vasiyet yapmanız bunun dışındadır. Bu, kitapta yazılmıştır.
7. Habîbim! Hatırla, hani Biz, peygamberlerden söz almıştık; Senden, Nûh'tan, İbrâhim'den, Mûsa'dan ve Meryem oğlu İsrâ'dan. Evet, Biz onlardan sağlam bir söz aldık.
8. Böylece Allah, doğrulardan doğruluklarını soracak ve kâfirler için de can yakıcı bir azap hazırlayacaktır.
9. Ey imân edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani size ordular saldırmıştı da, Biz onlar üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah sizin ne yaptığınızı görüyordu.
10. O zaman kâfirler; üstünüzden ve alt tarafınızdan üzerinize gelmişler, gözler kaymış, yürekler gırtlığa dayanmıştı. Siz de, Allah hakkında türlü zanda bulunuyordunuz.
11. İşte burada, mü'minler denenmiş ve şiddetli bir sarsıntı ile sarsılmışlardı.
12. O zaman, münâfıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Meğer Allah ve Resulü, bize aldatici sözlerde bulunmuş" diyorlardı.
13. Yine içlerinden bir grup: "Ey Medineliler! Sizin için burada durmak yok. Hemen dönün" demişlerdi. Onlardan bir bölümü de: "Gerçekten evlerimiz saldırıya açıktır" diyor ve

peygamberden izin istiyorlardı. Halbuki onların evleri saldırıya açık değildi. Onlar, kaçıktan başka bir şey düşünmüyorlardı.

14. Eğer Medine'nin her yanından üzerlerine saldırılsa, sonra kendilerinden fitne çıkarmaları istenseydi, bunu derhal yaparlar ve bunu yapmaktan çekinmezlerdi.
15. Oysa onlar, arkalarına dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözden sorumlu idiler.
16. Resûlüm! O münâfıklara de ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez. Veya o zaman, size, kısa bir süre yararlanma imkânı verilir."
17. De ki: "Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi koruyacak veya size bir rahmet dilerse, buna engel olacak kimdir?" Onlar, kendilerine Allah'tan başka bir dost ve yardımcı bulamazlar.
18. Allah; içinizdeki savaştan alıkoyanları ve kardeşlerine; "Bize katılın" diyenleri biliyor. Zaten, bunların pek azı savaşa gelir.
19. Harbe geldikleri zaman da onlar, size karşı pek cimridir. Hele korku gelip çatınca, üzerine ölüm baygınlığı çöken kimseler gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. O korku gidince de, mala düşkünlük göstererek sivri dilleri ile sizi incitirler. Onlar, imân etmiş değillerdir. Bu yüzden Allah, onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre kolaydır.
20. Münafıklar, düşman ordularının Medine'den gitmediğini sanıyorlardı. Eğer, o birlikler bir daha gelecek olsa, münafıklar, çölde bedevi araplar içinde bulunup, sizin haberlerinizi uzaktan sormak isterler. Zaten aranızda olsalar da, onlardan pek azı savaşırdı.
21. Andolsun ki, Allah'ın elçisinde; size, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlara ve Allah'ı çok ananlara güzel bir örnek vardır.
22. Mü'minler, düşman birliklerini karşılarında gördüklerinde: "İşte bu, Allah ve Resulünün bize söz verdiği zaferdir. Allah ve peygamberi doğru söylemiştir" dediler. Bu, ancak onların imânlarını ve bağlılıklarını arttırdı.
23. Mü'minlerden öyle yiğitler vardı ki, Allah'a verdikleri söze bağlı kaldılar. İşte onların kimi, bu uğurda canını verdi ve kimi de şehitliği gözlemektedir. Onlar, verdikleri sözü asla değiştirmediler.
24. Çünkü Allah, doğru olanları doğrulukları ile ödüllendirecek, münafıklara da dilerse azap edecek, dilerse tevbe nasip edecektir. Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
25. Allah o kâfirleri, elleri boş olarak öfkeleriyle geri çevirdi. Ve savaşta mü'minlere yetti. Herkes anladı ki, Allah; güçlü ve sürekli olarak üstündür.
26. Allah, Ehli Kitap'tan olup da kâfirlere yardım edenleri, kalplerine korku salarak kalelerinden indirdi. Siz, onlardan bir bölümünü öldürdünüz, bir bölümünü de esir aldınız.

27. Allah, onların; arazilerine, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız başka toprağa da sizi mirasçı yaptı. Allah'ın herşeye gücü yeter.
28. Ey Peygamber! Eşlerine de ki: "Eğer siz, dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, gelin, boşanma bedellerinizi vereyim de, hepinizi güzellikle serbest bırakayım.
29. Eğer Allah'ı, peygamberi ve ahiret yurdunu istiyorsanız, biliniz ki Allah, sizden iyi davrananlar için, büyük bir mükâfat hazırlamıştır."
30. Ey Peygamber hanımları! Sizden her kim apaçık bir kötülükle huzurumuza gelirse, onun azabı iki kat arttırılır. Bu ise, Allah için pek kolaydır.
31. Ey Peygamber hanımları! Yine sizden, kim Allah'a ve Resulüne boyun eğer ve güzel bir iş yaparsa, ona da mükâfatını iki kat veririz. Hem ona, cennette bol rızık hazırlarız.
32. Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah'tan korkuyorsanız, sözü; çekici ve cazibeli bir eda ile söylemeyin ki, kalbinde hastalık olan kimse, size kötü niyet beslemesin. Onun için, ciddi ve ölçülü konuşun.
33. Vakarla evlerinizde oturun ve eski cahiliyye devrinde olduğu gibi, süslenip dışarı çıkmayın. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah ve Resulüne itaat edin. Ey Ehli Beyt! Ey Peygamberin şerefli aile halkı! Allah, sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.
34. Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın âyetlerini ve hikmetini hatırlayın. Şüphesiz Allah, herşeyin iç yüzünü bilen, herşeyden haberdar olandır.
35. Şüphe yok ki; müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, itaatkâr erkekler ve itaatkâr kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, alçak gönüllü erkekler ve alçak gönüllü kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve Allah'ı çok zikreden kadınlar için Allah, bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.
36. Allah ve Resulü, bir iş hakkında hükmettiği zaman, artık hiçbir inanan erkek ve kadın için, seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.
37. Habîbim! Hatırla o zamanı. Hani, Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye: "Eşini yanında tut, Allah'tan kork" diyordun. Allah'ın açıklayacağını, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl çekinmen gereken Allah'tır. Neticede Zeyd, eşini boşayıp ondan ilişkisini kesince, Biz Zeyneb'i, sana nikâhladık. Bundan sonra, evlatlıkları eşleriyle ilişğini kesince, o kadınlarla evlenme konusunda, mü'minler üzerinde bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.
38. Peygambere, Allah'ın helâl kıldığı şeyde, herhangi bir güçlük yoktur. Daha önce geçen peygamberler hakkında da, Allah'ın kanunu böyle idi. Allah'ın emri tayin edilmiş ve değişmez bir hükümdür.
39. O peygamberler; Allah'ın emirlerini tebliğ ederler, yalnız Allah'tan sakınırlar. Ve Ondan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed, içinizden hiç bir erkeğin babası değildir. Fakat O, Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi hakkiyle bilir.
41. Ey imân edenler! Allah'ı çok zikredin.
42. Sabah-akşam O'nu tesbih edin.
43. Sizi, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, melekleri ile birlikte üzerinize rahmet ve bereket indiren O'dur. O, inananlara karşı çok merhametlidir.
44. O'na kavuşacakları gün, mü'minlere esenlik dileği "Selâm" olacaktır. Allah, onlara güzel bir mükâfat hazırlamıştır.
- 45-46. Ey şanlı Peygamber! Biz seni; gerçekten bir şahit, bir müjdecî ve bir uyarıcı, Allah'ın izniyle O'nun yoluna çağırın bir davetçi, ışık saçan bir kandil olarak gönderdik.
47. Habîbim! Mü'minlere, Allah'tan büyük bir lutfu ereceklerini müjdele.
48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan. Vekil olarak Allah yeter.
49. Ey imân edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp, sonra ilişkide bulunmadan boşadığınızda, sizin onlar üzerinde sayacağınız bir iddet yoktur. Bu taktirde, onlara hediye vererek, kendilerini güzel bir şekilde boşayın.
50. Ey Peygamber! Biz; mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana harp esiri olarak verdiği elinin altında bulunan kadınları, seninle birlikte hicret eden; amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını sana helâl kıldık. Bir de mehir istemeden kendisini peygambere hibe edip, peygamberin de kendisini nikâhlamak istediği mü'min kadını, diğer mü'minlere değil, sadece sana helâl kıldık. Biz, eşleri ve cariyeleri konusunda, mü'minlere neyi farz kıldığımızı bildirdik. Mehirsiz evlenmek, sadece senin için, sana bir güçlük olmaması içindir. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
51. Habîbim! Hanımlarından dilediğini nöbetinden geri bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Geride bıraktığın eşlerinden dilediğini de yeniden yanına almanda senin üzerine bir günah yoktur. Onların, gözleri aydın olup üzülmemelerine ve hepsinin senin verdiğine razı olmalarına en elverişli olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah, herşeyi bilen ve ceza vermekte acele etmeyendir.
52. Habîbim! Bundan sonra, güzellikleri hoşuna gitse bile, önceki eşlerinin yerine başka kadınlarla evlenmen sana helâl değildir. Yalnız, elinin altında bulunan cariyeler bunun dışındadır. Allah, her şeyi gözetleyendir.
53. Ey imân edenler! Peygamberin evlerine, yemeğe çağırılmadan ve yemek zamanını dikkate almadan girmeyin. Çağrıldığınızda girin. Yemeği yiyince hemen dağılın, söze dalmayın. Bu durum, peygamberi üzüyor. Ama o size söylemekten çekiniyor. Fakat Allah, gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamberin eşlerinden bir şey istediğinizde, perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalplerinizin temizliği, hem de onların kalplerinin temizliği için daha iyidir. Sizin, Allah'ın Resulünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun eşlerini nikâhmanız asla caiz değildir. Çünkü bu, Allah katında büyük günahdır.

- 54.** Bir şeyi, açıklayıp açıklamamanız fark etmez. Çünkü Allah, her şeyi bilmektedir.
- 55.** Peygamberin hanımları için; babaları, oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, diğer Müslüman kadınları ve ellerinin altında bulunan cariyeleri ile perde arkasında olmadan görüşmelerinde bir günah yoktur. Ey peygamber hanımları! Bununla beraber Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, her şeye hakkiyle şahittir.
- 56.** Peygambere, Allah rahmet eder, melekler de dua ederler. Ey imân edenler! Siz de O'na teslimiyetle salat ve selâm getirin.
- 57.** Allah'a isyan ve Resulüne eziyet edenlere Allah, dünya ve ahirette lanet etmiş ve onlar için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.
- 58.** Mü'min erkeklerle mü'min kadınlara, yapmadıkları bir şey sebebiyle eziyet edenler de, büyük bir iftirayı ve apaçık bir günahı üstlenmiş olurlar.
- 59.** Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin hanımlarına söyle. Evlerinden çıktıklarında dış örtülerini üzerlerine alsınlar. Bu, onların hür ve iffetli hanımlar olarak bilinmeleri ve eziyete uğramamaları için daha uygundur. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 60-61.** Eğer; o münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde mü'minlerin kusurlarını arayıp kötü haber yayanlar, bu hareketlerinden vazgeçmezlerse, elbette seni onların üzerine göndeririz. Sonra, senin yanında fazla barınamazlar. Onlar lanetlenmişlerdir. Nerede yakalanırlarsa, mutlaka öldürülürler.
- 62.** Daha önce, geçmiş kavimler hakkında da Allah'ın kanunu böyleydi. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.
- 63.** Resûlüm! İnsanlar sana, "Kıyamet ne zaman" diye soruyorlar. Onlara de ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Nereden bileceksin, belki de pek yakındır."
- 64.** Muhakkak ki Allah, inkâr edenleri rahmetinden kovmuş, onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır.
- 65.** Onlar; orada sonsuza kadar kalacaklar, kendilerine dost ve yardımcı da bulamayacaklardır.
- 66.** O gün, yüzleri ateş içinde çevrilirken: "Keşke biz de, Allah'a ve Peygamberine itaat etseydik" diyecekler.
- 67.** Ve yine: "Ey Rabbimiz! Biz, reislerimize ve büyüklerimize uyduk. Bizi onlar yoldan çıkardı.
- 68.** Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver. Onları, büyük bir lanetle rahmetinden kov" diyecekler.
- 69.** Ey imân edenler! Sizler, Mûsa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah, Mûsa'yı onların söylediklerinden temize çıkardı. Çünkü o, Allah katında değerliydi.
- 70.** Ey imân edenler! Allah'tan korkun ve doğruyu söyleyin.

- 71.** Böylece Allah, işlerinizi yoluna koysun ve sizi bağışlasın. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, şüphe yok ki, büyük bir kurtuluşa ermiştir.
- 72.** Biz emaneti; göklere, yere ve dağlara teklif ettik. Onlar bunu yüklenmekten çekindiler ve endişeye düştüler. Fakat onu insan yükledi. Hakikaten insan (bu emanetin hakkını gözetmediğinden), çok zalim ve çok cahildir.
- 73.** Bunun için Allah, münafık erkeklerle münafık kadınlara, müşrik erkeklerle müşrik kadınlara azap edecek, mü'min erkeklerle mü'min kadınların tevbelerini kabul edecektir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.